

OCENA PRZYDATNOŚCI BUHAJÓW DO ROZPŁODU NA PODSTAWIE BADAŃ PRZEDAUKCYJNYCH

K. Rosłanowski, J. Wyszczanowski

Oddział Fizjologii i Patologii Rozrodu WZHW, Poznań
Kierownik: dr K. Rosłanowski

Tematem niniejszego doniesienia jest próba podsumowania na terenie woj. poznańskiego oceny wartości rozplodowej buhajów przeznaczonych na sprzedaż. Badania te zostały przeprowadzone w 1965 r. przez Oddział Fizjologii i Patologii Rozrodu WZHW w Poznaniu.

Ogółem zbadano przydatność 537 buhajów rasy nizinnej czarno-białej w wieku 12—18 miesięcy. Opierając się na ogólnie stosowanych metodach i kryteriach, na podstawie końcowych wyników wszystkie objęte badaniem buhaje zaszeregowano do trzech podstawowych grup: zdatne, wątpliwe i niezdatne do rozplodu.

Na 537 badanych buhajów 311 uznano jako zdatne do rozplodu (57,9%), 172 jako wątpliwe (32%) oraz 54 jako niezdatne (10,1%).

Przyczynami uznania buhajów jako wątpliwe, była objętość ejakulatu poniżej 1,5 ml (2 buhaje, 1,2%), koncentracja plemników poniżej 0,5 ml/mm³ (47 buhajów, 27,3%), odsetek plemników zmienionych pierwotnie wynoszący powyżej 5% (118 buhajów, 68,6%), inne przyczyny (5 buhajów, 2,9%). Przyczynami uznania buhajów, jako niezdatnych do rozplodu były zmiany anatomiczne narządu rozrodczego (19 buhajów, 35,2%), zaburzenia odruchów płciowych (11 buhajów, 20,4%), obniżona wartość nasienia (21 buhajów, 38,9%), infekcja narządu rozrodczego (1 buhaj, 1,8%), inne przyczyny (2 buhaje, 3,7%).